

**מ"י 19/07/56124 - משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נגד
محمد ח'טיב**

בית משפט השלום בחיפה

מ"י 19/07/56124-07-19 משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נ' ח'טיב

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדןוב
מבקשת
נגד
המשיב
משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
محمد ח'טיב

החלטה

לפני בקשה לחייב התנאים המגבילים שהוטלו על המשיב.

רקע והליכים בתיק:

בתאריך 22.7.19 נעצר המשיב בחשד לביצוע עבירות רצח של חסר ישע, פצעה וחבלה אזונית, חבלה לחסר ישע על ידי אחדרי, והתעללות בחסר ישע. מעצרו של המשיב הוארך מעט עד שבתאריך 7.8.19 שוחרר המשיב, במסגרת הערר, בתנאים מגבלים שונים, אשר תוקףם נקבע עד ליום 28.8.19.

בתאריך 28.8.19, הוגשה בקשה להאריך את תנאי השחרור, ולאחר דיון בבקשתו בוטלו מרבית התנאים, למעט איסור כניסה למעון "רמת חיפה" שהוארך ב- 30 ימים, איסור יצירת קשר עם העדים שתוקפו הוארך ב- 30 ימים וערבותות להבטחת התיצבות המשיב להמשך חקירה.

בתאריך 1.9.19, בהסכמה הצדדים, נקבעו למשיב תנאי שחרור למשך 180 ימים החל מיום 19/08/30 שככלו, הפקדת דרכון, צו יעקוב יציאה מן הארץ, איסור להיכנס למעון "רמת חיפה", איסור עבודה במחיצת חסרי ישע איסור יצירת קשר עם המעורבים בתיק למעט בני משפחה, וכן ערבותות להבטחת התיצבות להמשך חקירה.

בתאריך 3.3.20, ולאחר שהוצע אישור תובע, הוארכו תנאי השחרור ב- 60 ימים נוספים, החל ממועד מתן ההחלטה.

בתאריך 23.8.20 התקיים דיון בבקשתה לחייב התנאים המגבילים, לאחר שה坦אים המקוריים פסקו בתאריך 3.5.20. המבקשת טענה כי חל שינוי בנסיבות לאור שלמותה חקירה שבוצעו, אשר מצדיק את הטלת התנאים המגבילים מחדש.

בית משפט השלום דחה את הבקשתה.

על ההחלטה זו הוגש ערער לבית המשפט המחוזי, אשר התקבל באופן חלק, ובית המשפט המחוזי חידש חלק מתנאי השחרור למשך 90 ימים, אשר כללו: יעקוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון, איסור עבודה במחיצת חסרי ישע וכן ערבותות

עמוד 1

כספי.

בתאריך 20.11.2019 הוגשה בקשה לחידוש התנאים המגבילים, והדין נקבע בפניו לתאריך 23.11.20.

התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטה של בית המשפט המחוזי פקעו בתאריך 20.11.20.

טענות הצדדים:

הGBK שטנה כי בתקופת ההארכה התקבלו חוות דעת סופיות שבקבותיהם ביקש הפרקליט המלאוה ביצוע השלמות חקירה נוספת, אשר אמורה להתבצע בתקופה הקרובה, או אז הפרקליטות תגער להחלטה באשר להמשך הטיפול בתיק.

הGBK שטנה כי הבקשת היא על דעת הפרקליט המלאוה, אך לא הציגה אישור להגשת הבקשה הנוכחי.

לשאלת בית המשפט, הבירה הGBK, כי לטענה חל שינוי מהותי בנסיבות המוצאות ביטוי בהבירה שניתנה לחווית הדעת על ידי המומחה מהמכון לרפואה משפטית, אשר בעקבות אותה הבירה התבקשו השלמות נוספות.

לשאלה מדוע הבקשת לא הוגשה במועד אשר אפשרה קיום דין בתוך תקופת הארכה שניתנה על ידי בית המשפט, נטען כי ההשלמות מטעם הפרקליטות התקבלו רק בתאריך 22.11.20, גם שהבקשת הוגשה בתאריך 19.11.20, יום חמישי, כך שלא ניתן היה לקיים דין בתוך התקופה.

המשיב טען כי הGBK לא הצליחה להציג על מקור משפטי מכוון ניתן להגיש בקשה שנייה לחידוש התנאים לאחר פקיעתם. בנוסף טען כי התפתחות הנטענת אינה מהווה אותו שינוי מהותי הנדרש כדי לחסות תחת החירג שהותיר בית המשפט העליון לחידוש תנאי השחרור, לאחר פקיעתם.

דין והכרעה:

סמכות בית המשפט או הקצין הממונה להטיל ערובה על חשוד, שטרם הוגש נגדו כתב אישום, ולהתנות את שחרורו מעוצר בתנאים נוספים נקבעה בסעיפים 42, 44 ו- 48 לחוק המעצרם, כאשר סעיף 58 קובע את תוקףם של התנאים והערבות שהוטלו.

הכל הוא, כי התנאים והערבות פוקעים במידה ולא הוגש נגד החשוד כתב אישום תוך 180 ימים. סעיף 58 לחוק המעצרם קובע מנגנון המאפשר לממשלה לבקש הארכה של הערבות והתנאים בתוך תקופת הערבות, אשר לפיו הארכה ראשונה של 180 ימים היא באישור התובע והארכה אחת נוספת של 90 ימים היא באישור היועמ"ש.

החוק אינו מסדיר אפשרות של חידוש הערבות והתנאים לאחר שאלה פקעו. בית המשפט העליון חזר וקבע במספר החלטות כי הסדר בקשר להארכת ערבויות ותנאי השחרור הוא ייחודי, וכי במידה ולא ניתנה החלטה להארך אותם, הם פוקעים מآلיהם ולא ניתן עוד לחדרם.

הטלת תנאי מגביל מהוות פגעה קשה בזכות היסוד לחופש התנועה וחופש העיסוק יש להטיל מגבלה שכזו מכוח הוראה מפורשת בחוק.

ראה לעניין זה בש"פ 962/01 **רビנוביץ נ' מדינת ישראל**, פד"י נח(3), 529, 535:

"בסעיף 58(א) לחוק קבע המחוקק את האיזונים הנראים לו כראויים בין הגבלת החירות והחופש האישי של חסוד לבין הצורך באכיפת חוק ובקיים הליכים תקינים. הסמכות לקבוע תנאי ערובה היא סמכות היכולת גם הגבלה על חופש התנועה של חסוד, גם סמכות לפגוע בזכותו החוקית לצאת מן הארץ, ובדרך כלל גם פגעות נוספת הנוגעת לזכויותיו הקנייניות. בהטלת מגבלות כגון אלה על חירות הפרט, אין לפועל אלא על-פי ההסכמה המפורשת של המחוקק. האפשרות של בית-המשפט לפעול מכוח "סמכוות הטבואה" היא מצומצמת רק לאוטם מקרים שבהם עולה הסמכות בקנה אחד עם הוראות החוק, כאשר היא מתחייבת מתפקידו של בית-המשפט בבואו לתת תוקף לתכלית החוקית".

בית המשפט העליון הכיר באפשרות לחידוש הערכיות וה坦אים במקרים חריגים, כאשר במרקבה בו מדובר בחקירה תליה ועומדת ישרנו צורך היא המבקשת תציבע על התפתחות חדשה בחקירה שהוא שינו נסיבות.

ראה לעניין זה בש"פ 962/01 **רビנוביץ נ' מדינת ישראל** ובש"פ 4586/06 **ניסים חלידו נ' מדינת ישראל** (22.8.06):

"לעומת זאת, לגבי הארכת תוקפים של ערבותות ותנאים מגבלים שהוטלו על חסוד טרם הגשת כתב אישום קבע המחוקק הסדר ייחודי לפיו אם לא האריך בית המשפט את תוקףם של הערכיות ותנאי השחרור הם פוקעים מآلיהם, ומשפקעו אין בית המשפט רשאי להוראות עוד על חידושם (ראו פרשנת ריבנוביץ, 534-535). כך אירע בפרשנת ריבנוביץ וכן אירע גם במרקבה שלפנינו. בפרשנת ריבנוביץ העלה המשיבה בקשה חלופית לחידוש הערכיות ותנאי השחרור, להבדיל מהארכתם, בהתבסס על סמכותו הטבואה של בית המשפט לחידוש ערובה לאחר פקיעתה. בהקשר זה ציין בית המשפט כי פירוש סעיף 58 לחוק המעצרים באופן המקנה לבית המשפט סמכות לחידוש עריכות לאחר שפקעו בדבר שבסגורה "מרוקנת את הוראת החוק מתוכן" ולא נعتר לה. עם זאת, הוסיף בית המשפט כי אין להוציא מכלל אפשרות "שינוי נסיבות שיש בו כדי להצדיק חידוש חקירה או עקב התפתחות חדשה בחקירה תליה ועומדת, ניתן לבקש חידוש עריכות אף כאשר מדובר באותה חקירה עצמה, ובתנאי שהבקשה לחידוש מבוססת על התפתחות חדשה שהוא שינו נסיבות" (פרשנת ריבנוביץ, 536-535).

גישה זו מקובלת עלי." (ההדגשה לא במקור מ.פ.ב.).

בחודש יולי 2020 התקבלה חוות דעת נוספת של המומחה לכירורגיה אורתופדית, אותה מצא בית המשפט המחוון כהתפתחות בחקירה המהווה שינוי בנסיבות, והורה על חידוש התנאים המגבילים למשך 90 ימים.

בעקבות אותה חוות דעת חדש יולי, הتبקשה הבירה של המכון לרפואה משפטית, אשר התקבלה כבר בתאריך 22.9.20

מאז המועד שלעיל, לא הוצג בפני כי בוצעו פעולות חקירה נוספות שמהוות התפתחות חוקית.

המבקשת הפונה לשיחאה אותה ערכו בתאריך 20.11.9 פרקליטים המלווים את התקיק עם המומחה מהמכון לרפואה משפטית, ולאחר השיחאה הדברים הועלו על הכתב ואושרו על ידי המומחה בתאריך 20.11.12. לטענת המבקשת, בעקבות אותן הבירות הتبקשו פעולות חקירה נוספות. לאחר שעניינו בפעולות החקירה המבוקשות, לא ברור מדוע הן הتبקשו רק בתאריך 20.11.22, כאשר הם פועל ויצא של חוות דעת שהתקבלה בחודש יולי 2020, ואין קשרות לשיחת הבירה שהתקיימה בחודש נובמבר 2020 עם המומחה מהמכון לרפואה משפטית.

המבקשת הגישה את הבקשה ביום חמישי, יום לפני פקיעת התנאים, כשמראש היא ביקשה את חידוש התנאים ולא את הארכתם מאוחר גם לה היה ברור כי לא ניתן לקיים דין במעמד הצדדים בתוך תקופת הארכת התנאים.

המבקשת נכלה להסביר מדוע היא התעכבה, בפעם השנייה, בהגשת הבקשה בתוך תקופת התנאים והרבויות, והטינה כי העיכוב נבע בשל המועד שבו הועברו אליה השלמות חדשות של הפרקליטות לא יכולה להישמע, נכון, העובה כי השלמות הועברו רק בתאריך 20.11.19 והבקשה הוגשה בתאריך 20.11.22.

עם כל הכבוד, לא ניתן כי מדובר בהתקפות חוקיות שהיא בגדיר שניי נסיבות המצדיקה חידוש בפעם השנייה של התנאים המגבילים. שימוש בחיריג שנקבע בפסקה נועד למקרים חריגים ביותר, ולא שוכנעתי כי זהה המקירה שבפני, הגם שמדובר בחשדות חמורות, בהם חשוד המשיב.

למבקשת ניתנה האפשרות להשלים את החקירה ולהחליט על הגשת כתב האשם תוך 90 ימים, לאחר שבית המשפט חידש את התנאים. תקופה זו לא נצלה כהלה, ולא אוכל לקבל את הטענה כי חלה התקפות חוקיות מהוועה שניי בנסיבות (בפעם השנייה), אליה התכוון בית המשפט העליון, עת שדן באפשרות החריגה לחדרו, לאחר שפקעו, מכוח סמכות הטעווה של בית המשפט.

אשר על כן, הבקשה נדחתת.

המבקשת תתאמ עם מזכירות בית המשפט את קבלת חוות הדעת שהועברו לעוני.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"א, 26 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.